

ПЕРШАЕ ПАСЛАНЬНЕ ДА КАРЫНФЯНАЎ

¹ Павал, воляй Божаю пакліканы апостал Ісуса Хрыста, і Сасфэн брат,

² Царкве Божай, якая ў Карынфе, асьвечаным у Хрысьце Ісусе, пакліканым сьвятым, з усімі, хто заклікае імя Госпада нашага Ісуса Хрыста, у кожным месцы, у іх і ў нас:

³ мілата вам і мір ад Бога Айца нашага і Госпада Ісуса Хрыста.

⁴ Не перастаю дзякаваць Богу майму за вас, дзеля мілаты Божай, дадзенай вам у Хрысьце Ісусе.

⁵ Бо ў Ім вы ўзбагаціліся ўсім, усякім словам і ўсякім разуменьнем,

⁶ бо сьведчаньне Хрыстовае сьцьвердзілася ў вас,

⁷ так што вы ня маеце нястачы ні ў якім дараваньні, чакаючы зьяўленьня Госпада нашага Ісуса Хрыста,

⁸ Які і ўмацуе вас да канца, каб вам быць бязьвіннымі ў дзень Госпада нашага Ісуса Хрыста.

⁹ Верны Бог, Якім вы пакліканыя да супольнасьці з Сынам Ягоным, Ісусам Хрыстом, Госпадам нашым.

¹⁰ Малю вас, браты, імем Госпада нашага Ісуса Хрыста, каб усе вы гаварылі адно, і ня было паміж вамі падзелаў, а каб вы спалучаны былі ў адным духу і ў адных помыслах.

¹¹ Бо ад дамашніх Хлоіных сталася мне вядома пра вас, браты мае, што паміж вамі ёсьць незлагадзь.

¹² Я разумею тое, што ў вас кажуць: «я Паўлаў»; «я Апалосаў»; «я Кіфаў»; «а я Хрыстоў».

¹³ Хіба падзяліўся Хрыстос? хіба Павал крыжаваўся за вас? альбо ў імя Паўлава вы ахрысьціліся?

14 Дзякую Богу, што я нікога з вас ня хрысьціў, акрамя Крыспа і Гаіа,

15 каб не сказаў хто, што я хрысьціў у імя маё.

16 Хрысьціў я таксама Сьцяпанаў дом; а ці хрысьціў я яшчэ каго, ня ведаю.

17 Бо Хрыстос паслаў мяне ня хрысьціць, а зьвеставаць, ня ў мудрасьці слова, а каб не зьнясіліць крыж Хрыстовы.

18 Бо слова пра крыж для пагібельных - юродзтва ёсьць, а нам, што ратуемся, - сіла Божая!

19 Бо напісана: «Я зьнішчу мудрасьць мудрацоў, і розум разумных адкіну».

20 Дзе мудрэц? дзе кніжнік? дзе суразмоўца веку гэтага? Ці не абярнуў Бог мудрасьць сьвету гэтага ў неразумнасьць?

21 Бо калі сьвет сваёй мудрасьцю не спазнаў Бога ў мудрасьці Божай, дык заўгодна было Богу юродзтвам пропаведзі выратаваць веруючых.

22 Бо і Юдэі патрабуюць цудаў, і Эліны шукаюць мудрасьці;

23 а мы прапаведуем Хрыста ўкрыжаванага, для Юдэяў камень спатыкненьня, а для Элінаў неразумнасьць,

24 а для саміх пакліканых, Юдэяў і Элінаў, Хрыста, Божую сілу і Божую мудрасьць;

25 бо і буянае Божае мудрэйшае за людзей, і нямоцнае Божае мацнейшае за людзей.

26 Паглядзеце, браты, хто вы, закліканья: няшмат сярод вас мудрых па плоці, няшмат моцных, няшмат высакародных;

27 але Бог выбраў буянае сьвету, каб пасароміць мудрых, і нямоглае сьвету выбраў Бог, каб пасароміць моцнае;

28 і бязроднае сьвету і пагарджанае і нічога ня значнае выбраў Бог, каб зьнясіліць значнае;

29 на тое, каб ніякая плоць не пахвалялася перад
Богам.

30 Ад Яго і вы ў Хрысьце Ісусе, Які зрабіўся нам
мудрасьцю ад Бога, праведнасьцю і асьвячэньнем і
адкупленьнем,

31 каб было, як напісана: «хто хваліцца, хваліся
Госпадам».

1 Кар 2

1 І калі я прыходзіў да вас, браты, прыходзіў
абвяшчаць вам сьведчаньне Божае не ў высока
ўзьнёсласьці слова ці мудрасьці.

2 Бо я пастанавіў сабе нічога іншага між вамі ня
ведаць, апроч Ісуса Хрыста, і пры тым - укрыжаванага.

3 І быў я ў вас зьняможаны і ў страху і ў вялікім
трымценьні.

4 І слова маё, і казань мая не ў пераканаўчых словах
чалавечай мудрасьці, а ў выяўленьні Духа і сілы,

5 каб вера ваша была ня ў мудрасьці чалавечай, а ў
сіле Божай.

6 А мудрасьць мы прапаведуем сярод дасканалых, але
мудрасьць ня веку гэтага і ня ўладцаў веку гэтага
праходных,

7 а прапаведуем мудрасьць Божую, тайную, схаваную,
якую Бог вызначыў спрадвеку на славу нашую,

8 якое ніхто з уладцаў веку гэтага не спазнаў; бо, калі
б спазналі, дык не ўкрыжавалі б Госпада славы.

9 А, як напісана: «ня бачыла таго вока і ня чула вуха,
і ня ўзыходзіла тое ў сэрца чалавека, што тым Бог
падрыхтаваў, хто любіць Яго».

10 А нам Бог адкрыў гэта Духам Сваім; бо Дух ва ўсё
пранікае, і ў глыбіні Божыя.

11 Бо хто зь людзей ведае, што ў чалавеку, акрамя духу
чалавечага, які жыве ў ім? Так і Божага ніхто ня ведае,
акрамя Духа Божага.

12 Але мы прынялі ня духа сьвету гэтага, а Духа ад Бога, каб ведаць дараванае нам ад Бога;

13 што і абвяшчаем не ад чалавечай мудрасьці вывучанымі словамі, а вывучанымі ад Духа Сьвятога, суадносячы духоўнае з духоўным.

14 Душэўны чалавек ня прымае таго, што ад Духа Богага, бо ён лічыць гэта юродзтвам; і ня можа разумець, бо пра гэта трэба разважаць духоўна.

15 А духоўны разважае пра ўсё, а пра яго разважыць ніхто ня можа.

16 Бо «хто спазнаў розум Гасподні, каб мог разважыць яго?» А мы маем розум Хрыстовы.

1 Кар 3

1 І я ня мог гутарыць з вамі, браты, як з духоўнымі, а як з плоцкімі, як зь немаўляткамі ў Хрысьце.

2 Я ўздадаваў вас малаком, а ня цьвёрдаю ежаю; бо вы яшчэ не маглі есьці яе, ды і цяпер яшчэ ня можаце.

3 Бо вы яшчэ плоцкія. Бо, калі паміж вамі зайздрасць, звады і несугалосіца, дык ці ж ня плоцкія вы? і ці ня па людзкім звычаі робіце?

4 Бо, калі адзін кажа: «Я Паўлаў», а другі: «я Апалосаў», дык ці ж ня плоцкія вы?

5 Хто Павал? хто Апалос? Яны толькі слугі, празь якіх вы ўверавалі, і пры тым як каму даў Гасподзь.

6 Я пасадзіў, Апалос паліваў, а ўзрасьціў Бог;

7 а таму і той, хто садзіць, і хто палівае, ёсьць нішто, а ўсё Бог, Які дае рост.

8 І хто садзіць і хто палівае - адно; але кожны атрымае сваю ўзнагароду паводле сваёй працы.

9 Бо мы супрацоўнікі ў Бога; а вы Божая ніва, Божая будова.

10 Я, па дадзенай мне ад Бога мілаце, як мудры будаўнік, заклаў падмурак, а другі будзе на ім: але кожны ўважай, як будзе.

11 Бо ніхто ня можа заклацьці іншага падмурка, акрамя закладзенага, які ёсьць Ісус Хрыстос.

12 Ці будзе хто на гэтым падмурку з золата, срэбра, каштоўных камянёў, дрэва, сена, саломы,

13 дзея кожнага выявіцца: бо дзень пакажа; таму што ў вагні выкрываецца, і вагонь выпрабоўвае дзею кожнага, якая яна ёсьць.

14 У каго дзея, якую ён будаваў, выстаіць, той атрымае ўзнагароду;

15 а ў каго дзея згарыць, той мецьме шкоду; урэшце сам уратуецца, але так, як бы з вагню.

16 Хіба ня ведаеце, што вы храм Божы, і Дух Божы жыве ў вас?

17 Калі хто абкрадзе сьвятыню Божую, таго пакарае Бог, бо сьвятыня Божая сьвятая; і гэтая сьвятыня - вы.

18 Ніхто не ашуквай сам сябе; калі хто з вас думае быць мудрым у веку гэтым, той хай будзе неразумны, каб быць мудрым.

19 Бо мудрасьць сьвету гэтага ёсьць неразумнасьць перад Богам, як напісана: «ловіць мудрых у хітрасьці іхняй».

20 І яшчэ: «Гасподзь ведае мудрошчы мудрацоў, што яны марныя».

21 Таму вась, няхай ніхто ня хваліцца людзьмі, бо ўсё вашае:

22 ці то Павал, ці Апалос, ці Кіфа, ці сьвет, ці жыцьцё, ці сьмерць, ці цяпершчына, а ці наступнае, - усё ваша;

23 а вы - Хрыстовыя, а Хрыстос - Божы.

1 Кар 4

1 Дык вась, кожны павінен уважаць нас за слуг

Хрыстовых і за будаўнікоў тайнаў Божых;

² ад будаўнікоў жа патрабуецца, каб кожны быў верны.

³ Мне вельмі мала залежыць, як судзіце мяне вы, альбо як судзяць людзі; я і сам сябе ня суджу.

⁴ Бо, хоць я нічога ня ведаю за сабою, але гэтым не апраўдваюся; а судзьдзя мне - Гасподзь.

⁵ Таму ня судзеце ніяк дачасна, пакуль ня прыйдзе Гасподзь, Які і асьветліць схаванае ў змроку і выявіць сардэчныя намеры, і тады кожнаму будзе пахвала ад Бога.

⁶ Гэта, браты, прыклаў я да сябе і да Апалоса дзеля вас, каб вы навучыліся ад нас не мудраваць звыш таго, што напісана, і не выстаўліся адзін перад адным.

⁷ Бо хто вылучае цябе? Што ты маеш, чаго не атрымаў бы? А калі атрымаў, чаго хвалішся, быццам не атрымаў?

⁸ Вы перанасыціліся ўжо, вы ўжо ўзбагаціліся, вы пачалі валадарыць бяз нас. О, калі б на самай справе валадарылі, каб і мы з вамі валадарылі!

⁹ Бо я думаю, што нам, апошнім пасланцам, Бог вызначыў быць як бы засуджанымі на сьмерць; бо мы зрабіліся ганьбішчам для сьвету, для анёлаў і людзей.

¹⁰ Мы неразумныя дзеля Хрыста, а вы мудрыя ў Хрысьце; мы нямоглыя, а вы дужыя; вы ў славе, а мы ў ганьбе.

¹¹ Нават дагэтуль трываем голад і смагу, і галечу, і б'юць нас, і бадземся,

¹² і працуем, робячы сваімі рукамі. Ліхасловяць нас, мы дабраслаўляем; гоняць нас, мы трываем;

¹³ клянучь нас, мы молімся; мы як сьмецьце для сьвету, як пыл, усімі таптаны дагэтуль.

¹⁴ Ня каб пасароміць вас, пішу гэта, а на розум наводжу вас, як любасных дзяцей маіх.

15 Бо, хоць у вас тысячы настаўнікаў у Хрысьце, але няшмат айцоў: я нарадзіў вас у Хрысьце Ісусе зьвеставаньнем.

16 Таму прашу вас: пераймайце мяне, як я Хрыста.

17 На тое паслаў я да вас Цімафея, майго любаснага і вернага ў Госпадзе сына, які нагадае вам пра шляхі мае ў Хрысьце Ісусе, як я вучу ўсюды ў кожнай царкве.

18 Як я ня йду да вас, дык некаторыя ў вас заганарыліся;

19 але я неўзабаве прыйду да вас, калі заўгодна будзе Госпаду, і выпрабую ня словы гардуноў, а сілу,

20 бо Царства Божае ня ў слове, а ў сіле.

21 Чаго вы хочаце? каб з посахам прыйшоў да вас, ці зь любоўю і духам лагоднасці?

1 Кар 5

1 Ходзіць пэўная чутка пра распусту сярод вас, ды такую распусту, якое ня чуваць нават у язычнікаў: нехта за жонку мае бацькаву жонку.

2 І вы заганарыліся, замест таго, каб лепей плакаць, каб забраць спаміж вас таго, хто зрабіў гэта.

3 А я, цела адсутны, але прысутны ў вас духам, ужо пастанавіў, як бы калі б быў сярод вас: таго, хто ўчыніў такое,

4 на сходзе вашым у імя Госпада нашага Ісуса Хрыста разам з маім духам, сілаю Госпада нашага Ісуса Хрыста,

5 аддаць сатане на зьнемажэньне плоці, каб дух быў выратаваны ў дзень Госпада нашага Ісуса Хрыста.

6 Няма чым вам хваліцца. Хіба ня ведаеце, што каліва закваскі расчыняе ўсё цеста?

7 Дык вось, ачысьціце старую закваску, каб сталіся вы новым цестам, бо вы прэсныя, бо Пасха наша Хрыстос, ахвяраваны за нас.

8 А таму будзем сьвяткаваць не са старою закваскаю, не з закваскаю заганы і падступнасьці, а з праснакамі чысьціні і праўды.

9 Я пісаў вам у пасланьні - не вадзіцца з блудадзеямі;

10 але ня ўвогуле з блудадзеямі сьвету гэтага, ці зь ліхазьдзірцамі, ці з драпежнікамі, ці з балавахваламі, бо інакш трэба было б вам выйсьці зь сьвету гэтага,

11 а пісаў я вам ня супольнічаць з тым, хто, называючыся братам, застаецца блудадзеям, ці ліхазьдзірцам, ці балвахвалам, ці ліхасловам, ці п'яніцаю, ці драпежнікам; з такім нават і ня есьці разам.

12 Бо што мне судзіць і староньніх? Ці ж не сваіх вы судзіце?

13 А староньніх судзіць Бог. Выкіньце распуснага спасярод вас.

1 Кар 6

1 Як можа каторы з вас, маючы зыскі да іншага, судзіцца перад бязбожнымі, а ня перад сьвятымі?

2 Хіба ня ведаеце, што сьвятыя будуць судзіць сьвет? А калі вы будзеце судзіць сьвет, дык ці ж вы ня вартыя судзіць менш важныя справы?

3 Хіба ня ведаеце, што мы будзем судзіць анёлаў, дык ці ня тым болей справы жыцьцёвыя?

4 А вы, калі маеце жыцьцёвыя цяжбіны, ставіце за судзьдзяў тых, хто за нішто не ўважаецца ў царкве.

5 На сорам ваш кажу: няўжо няма сярод вас ніводнага разумнага, які мог бы рассудзіць братоў сваіх?

6 Але брат з братам судзіцца, і да таго ж перад няверуючымі.

7 І тое ўжо даволі вас прыніжае, што вы маеце цяжбіны паміж сабою. Ці ня лепей было б вам заставацца ў крыўдзе? ці ня лепей было б вам цярпець нягоды?

8 Але вы самі крыўду ўчыняеце і адбіраеце, да таго ж у братоў.

9 Хіба ня ведаеце, што няправедныя Царства Божага не спадкуюць? Не ашуквайце саміх сябе: ні блудадзеі, ні балвахвалы, ні пералюбцы, ні ганебцы, ні рукаблуды, ні мужаложцы,

10 ні ліхазьдзірцы, ні зладзеі, ні п'яніцы, ні ліхасловы, ні драпежнікі - Царства Божага не спадкуюць.

11 І такія былі некаторыя з вас, але абмыліся, але асьвяціліся, але апраўдаліся імем Госпада нашага Ісуса Хрыста і Духам Бога нашага.

12 Усё мне можна, ды ня ўсё на карысьць; усё мне можна, але нішто не павінна валодаць мною.

13 Ежа для чэрава, а чэрава для ежы; але Бог зьнішчыць і тое і другое. А цела не для распусты, а для Госпада, і Гасподзь для цела.

14 Бог уваскрэсіў Госпада, уваскрэсіць і нас сілаю Сваёю.

15 Хіба ня ведаеце, што целы вашыя - чэлесы Хрыстовыя? Дык вось, ці адны чэлесы ў Хрыста, каб зрабіць іх чэлесамі распусьніцы? Хай ня будзе!

16 Альбо ня ведаеце, што той, хто паруецца з распусьніцаю, робіцца адным целам з ёю; бо сказана: «двое будуць адна плоць».

17 А хто яднаецца з Госпадам, ёсьць адзін дух (з Госпадам).

18 Унікайце распусты; усякі грэх, які ўчыняе чалавек, ёсьць па-за целам, а распусьнік грэшыць супраць свайго цела.

19 Ці ня ведаеце, што целы вашыя - храм Сьвятога Духа, Які ў вас жыве, Якога маеце вы ад Бога, і вы не належыце сабе?

20 Бо вы куплены дарагою цаною. Таму ўслаўляйце Бога і ў целах ваших і ў душах ваших, якія - Божыя.

1 Кар 7

¹ А пра што пісалі мне, дык добра чалавеку не чапаць жанчыны.

² Але, каб унікнуць распусты, няхай кожны мае сваю жонку, і кожная жонка няхай мае свайго мужа.

³ Няхай муж аддае сваёй жонцы належную прыхільнасьць, гэтак сама і жонка мужу.

⁴ Жонка ня мае ўлады над сваім целам, а муж; гэтак сама і муж ня мае ўлады над сваім целам, а жонка.

⁵ Ня ўліхяйцеся адно ад аднаго, хіба што па згодзе, на час, каб быць у посьце і малітве, а потым зноў будзьце разам, каб не спакушаў вас сатана няўстрыманьнем вашым.

⁶ Урэшце, гэта сказана мною як дазвол, а ня як загад.

⁷ Бо хачу, каб усе людзі былі, як я; але кожны мае свой дар ад Бога, адзін - такі, другі - інакшы.

⁸ А няшлюбным і ўдовам кажу: добра ім, калі застаюцца, як я;

⁹ але калі ня могуць устрымацца, няхай бяруць шлюб, бо лепей шлюбам пабрацца, чым распаляцца.

¹⁰ А тым, што пабралі шлюб, ня я загадваю, а Гасподзь: жонцы не разводзіцца з мужам,

¹¹ а як разьвядзецца, хай застаецца незамужняя, альбо замірыцца з мужам сваім, - а муж няхай не пакідае жонкі сваёй.

¹² А астатнім я кажу, а не Гасподзь: калі каторы брат мае жонку няверніцу, і яна згодная жыць зь ім, дык ён не павінен пакідаць яе;

¹³ і жонка, якая мае мужа няверніка, і ён згодзен жыць зь ёю, не павінна пакідаць яго.

¹⁴ Бо няверуючы муж асьвячаецца жонкаю (верніцай), і жонка няверуючая асьвячаецца мужам (вернікам); інакш дзеці вашыя былі б нячыстыя, а цяпер сьвятыя.

¹⁵ Калі ж нявернік хоча разьвесьціся, хай разводзіцца; брат або сястра ў такім разе ня зьвязаныя; да міру

заклікаў нас Гасподзь.

16 Адкуль ты ведаеш, жонка, ці ня выратуеш мужа? Альбо ты, муж, адкуль ведаеш, ці ня выратуеш жонкі?

17 Толькі кожны няхай робіць так, як Бог яму вызначыў, і кожны, як Гасподзь заклікаў; так я наказваю па ўсіх цэрквах.

18 Хто быў закліканы ў абразаньні, ня цурайся; і хто быў закліканы ў неабразаньні, не абрэзвайся.

19 Абразаньне нішто і неабразаньне нішто, а ўсё - у выкананьні наказаў Божых.

20 Кожны няхай застаецца ў тым стане, у якім пакліканы.

21 Ці рабом ты пакліканы, ня турбуйся; але калі і можаш стацца вольным, дык лепшым скарыстайся.

22 Бо раб, пакліканы ў Госпадзе, ёсьць вольнік Гасподні; гэтак сама і пакліканы вольнік ёсьць раб Хрыстовы.

23 Вы куплены дарагою цаною; не рабецеся рабамі людзей.

24 У якім стане хто пакліканы, браты, у тым кожны няхай і застаецца перад Богам.

25 Што да дзявоцтва, дык я ня маю наказу Гасподняга, а даю параду, як той, хто атрымаў ад Госпада міласьць быць Яму верным.

26 Дзеля цяперашняй патрэбы лічу за лепшае, што добра чалавеку заставацца так.

27 Ці зьвязаны ты з жонакаю? ня шукай разводу. Ці застаўся бяз жонкі? ня шукай жонкі.

28 Урэшце, калі і ажэнішся, ня згрэшыш; і калі дзяўчына выйдзе замуж, ня згрэшыць. Але такія зазнаюць цялеснага гора, а мне вас шкада.

29 Я вам кажу, браты: час ужо кароткі, так што тыя, што маюць жонак, хай жывуць, як бы ня мелі,

30 і тыя, што плачуць, як бы ня плакалі; і тыя, што

радуюцца, як бы ня радаваліся: і тыя, што купляюць, як бы не набывалі;

31 і тыя, што карыстаюцца сьветам гэтым, як бы не карысталіся; бо мінаецца вобраз сьвету гэтага.

32 А я хачу, каб вы ня мелі клопату. Нежанаты клапаціцца пра Гасподняе, як дагадзіць Госпаду;

33 а жанаты клапаціцца пра зямное, як дагадзіць жонцы. Ёсьць розьніца паміж замужняю і дзяўчынаю:

34 незамужняя клапаціцца пра Гасподняе, як дагадзіць Госпаду, каб быць сьвятою і целаю і духам; а замужняя клапаціцца пра зямное, як дагадзіць мужу.

35 Кажу гэта на вашу ж карысьць, не на тое, каб накласьці на вас путы, а каб вы годна і няспынна служылі Госпаду сур'ёзна.

36 Калі ж хто і лічыць няпрыстойным для сваёй дзяўчыны тое, каб яна, будучы ў сталым веку, заставалася тақ, той хай робіць, як хоча, - ня згрэшыць; няхай такія выходзяць замуж.

37 Але хто непакісна цьвёрды ў сэрцы сваім і, ня змушаны патрэбаю, а маючы ўладу ў сваёй волі, рашыўся ў сэрцы сваім аберагчы сваю дзяўчыну, - той добра робіць.

38 Таму той, хто выдае замуж сваю дзяўчыну, добра робіць; а хто не выдае, робіць лепш.

39 Жонка зьвязана законам, пакуль живе муж яе; калі ж муж яе памрэ, вольная выйсьці, за каго хоча, толькі ў Госпадзе.

40 Але яна шчасьлівейшая, калі застанеца так па маёй парадзе; а думаю, і я маю Духа Богага.

1 Кар 8

1 Што да ідалахвярнага, дык мы ведаем, бо мы ўсе маем розум. Але розум надзімае, а любоў навучае.

² Хто думае, што ён ведае нешта, той нічога яшчэ ня ведае так, як трэба ведаць;

³ а хто любіць Бога, таму дадзена разуменьне празь Яго.

⁴ І гэтак пра спажываньне ідалаахвярнага мы ведаем, што ідал у сьвеце нішто, і што няма іншага Бога, апрача Адзінага.

⁵ Бо, хоць і ёсьць так званьня божышчы, хай то на небе, хай на зямлі, - бо ёсьць шмат багоў і валадароў шмат,

⁶ але ў нас адзін Бог Айцец, зь Якога ўсё, і мы для Яго, і адзін Гасподзь Ісус Хрыстос, празь Якога ўсё, і мы празь Яго.

⁷ Але ня ўсе маюць такое разуменьне: некаторыя і дагэтуль з сумленьнем, якое прызнае ідалаў, ядуць ідалаахвярнае як ахвяры ідальскія, і сумленьне іхняе, як што ёсьць нямоглае, апаганьваецца.

⁸ Ежа не набліжае нас да Бога: бо, ці мы ямо, нічога не набываем; ці не ямо, нічога ня трацім.

⁹ Пільнуйцеся, аднак, каб гэтая свабода вашая ня спрычыніла падзеньня нямоглых.

¹⁰ Бо, калі хто-небудзь убачыць, што ты, маючы разуменьне, сядзіш за сталом у капішчы, дык сумленьне ягонае, як нямоглага, ці ж не падахвоціць яго есьці ідалаахвярнае?

¹¹ І ад разуменьня твайго загіне нямоглы брат, за якога памёр Хрыстос.

¹² А зграшаючы так супроць братоў і ранячы нямоглае сумленьне іхняе, вы грашыце супроць Хрыста.

¹³ І таму, калі ежа спакушае брата майго, ня буду есьці мяса вавек, каб не спакушаць брата майго.

1 Кар 9

¹ Ці не апостал я? Ці ня вольны я? Ці ня бачыў я Ісуса Хрыста, Госпада нашага? Ці не мая дзея вы ў

Госпадзе?

² Калі іншым я не апостал, дык для вас апостал, бо пячаць майго апостальства - вы ў Госпадзе.

³ Вось мая абарона супроць асуднікаў маіх.

⁴ Альбо мы ня маем улады есьці і піць?

⁵ Альбо ня маем улады мець спадарожніцаю сястру жонку, як і астатнія апосталы, і браты Гасподнія, і Кіфа?

⁶ Альбо адзін я і Варнава ня маем улады не працаваць?

⁷ Які ваяр службыць калі-небудзь сваім коштам? Хто, пасадзіўшы вінаград, ня есьць пладоў яго? Хто, пасучы статак, ня есьць малака ад статку?

⁸ Ці толькі па людзкой развазе я гэта кажучу? Ці ня тое самае кажа і закон?

⁹ Бо ў Майсеевым законе напісана: «ня цугляй мызу валу, які малоціць». Ці пра валоў дбае Бог?

¹⁰ Альбо, можа, нам гаворыцца? Так, нам гэта напісана; бо, хто арэ, павінен араць з надзеяю, і хто малоціць, павінен малаціць з надзеяю атрымаць спадзяванае.

¹¹ Калі мы пасеялі ў вас духоўнае, дык ці вялікае тое, калі пажнём у вас цялеснае?

¹² Калі іншыя маюць у вас уладу, дык ці ня болей мы? Але мы не карысталіся гэтай уладай, а ўсё пераносім, каб не паставіць якое перашкоды зьвеставаньню Хрыстоваму.

¹³ Хіба ня ведаеце, што слугі пры храме кормяцца з храма? што слугі пры ахвярніку бяруць долю з ахвярніка?

¹⁴ Так сама і Гасподзь наказаў прапаведнікам Дабравесьця жыць са зьвеставаньня.

¹⁵ Але я не карыстаўся нічым такім. І напісаў гэта на тое, каб так было мне; бо мне лепей памерці, чым каб хто зьнішчыў славу маю.

16 Бо, калі я зьвястую, дык няма мне чым хваліцца, бо гэта мусовы абавязак мой, і гора мне, калі не зьвястую!

17 Бо калі раблю гэта з добрае волі, дык мецьму ўзнагароду; а калі ня з добрае волі, дык выконваю толькі даверанае мне служэньне.

18 За што ж мне ўзнагарода? За тое, што, прапаведуючы Дабравесьце, зьвястую пра Хрыста бескарысьліва, не карыстаючыся маёй уладаю ў зьвеставаньні.

19 Бо, будучы вольны ад усіх, я зрабіўся слугою ўсім, каб болей здабыць:

20 для Юдэяў я быў як Юдэй, каб здабыць Юдэяў; для падзаконных быў як падзаконны, каб здабыць падзаконных;

21 для тых, хто без закона, - як той, хто без закона, - будучы з законам перад Богам, але падзаконны Хрысту, - каб здабыць тых, хто без закона;

22 для нямоглых быў як нямоглы, каб здабыць нямоглых, Для ўсіх я зрабіўся ўсіхнім, каб уратаваць, прынамсі, некаторых.

23 А гэта раблю дзеля Дабравесьця, каб быць саўдзельнікам яго.

24 Хіба ня ведаеце вы, што тыя, якія бягуць навывперадкі, бягуць усе, але толькі адзін здабывае ўзнагароду? Дык бяжэце так, каб здабыць.

25 Усе падзвіжнікі ўстрымліваюцца ад усяго: тыя - каб атрымаць вянок тленны, а мы - нятленны.

26 І таму я бягу ня так, як бы марна, б'юся ня так, каб толькі махаць кулакамі ў паветры;

27 а ўрымшчаваю і занявольваю цела маё, каб, прапаведуючы іншым, самому ня стацца нявартым.

1 Кар 10

¹ Не хачу пакінуць вас, браты, і каб вы ня ведалі, што бацькі нашыя ўсе былі пад хмараю, і ўсе прайшлі праз мора;

² і ўсе хрысьціліся ў Майсея ў хмары і ў моры;

³ і ўсе елі адну і тую самую духоўную страву;

⁴ і ўсе пілі адно і тое самае духоўнае пітво, бо пілі з духоўнай скалы, якая ішла сьледам за імі; а скала тая была Ісус Хрыстос.

⁵ Але ня шмат каго ўпадабаў Бог; бо яны панішчаны былі ў пустыні.

⁶ А гэта былі прыклады нам, каб мы не самахоціліся на ліхое, а самахоціліся яны.

⁷ Ня будзьце таксама ідалапаклонцамі, як некаторыя зь іх, пра якіх напісана: «людзі селі есьці і піць, і ўсталі бавіцца».

⁸ Ня будзем блудадзейнічаць, як некаторыя зь іх блудадзейнічалі, і ў адзін дзень загінула іх дваццаць тры тысячы.

⁹ Ня будзем спакушаць Хрыста, як некаторыя зь іх спакушалі і загінулі ад зьмеяў.

¹⁰ Не наракайце, як некаторыя зь іх наракалі і загінулі ад зьнішчальніка.

¹¹ Усё гэта адбывалася зь імі, як вобразы; а апісана ў настаўленьне нам, што дасягнулі канца вякоў.

¹² А таму, хто думае, што ён стаіць, глядзі, каб ня ўпасці.

¹³ Вас апанавала спакуса не якая, а чалавечая; і верны Бог, Які не дапусьціць, каб вас спакушалі звыш сілы, але пры спакушэньні дасьць і палёгку, каб вы маглі ператрываць.

¹⁴ Таму, любасныя мае, унікайце служэньня ідалам.

¹⁵ Я кажу вам як разважлівым; самі памяркуйце, пра што я кажу:

16 Чара дабраславеньня, якую дабраслаўляем, ці ня ёсьць далучэньне Крыві Хрыстовай? хлеб, які ламаем, ці ня ёсьць далучэньне Цела Хрыстовага?

17 Адзін хлеб, і мы многія - адно цела; бо ўсе прычашчаемся адным хлебам.

18 Паглядзеце на Ізраіля па плоці: тыя, што ядуць ахвярнае, ці ня супольнікі яны ахвярніка?

19 Што я кажу? ці тое, што ідал ёсьць нешта? альбо ідалаахвярнае значыць што-небудзь?

20 Не; але што язычнікі, калі прыносяць ахвяры, дык прыносяць дэманам, а ня Богу; але я не хачу, каб вы былі ў супольнасьці з дэманамі.

21 Ня можаце піць чару Гасподнюю і чару дэманскую; ня можаце быць супольнікамі ў гасьціне Гасподняй і ў гасьціне дэманскай.

22 Няўжо мы адважымся дражніць Госпада? Хіба мы мацнейшыя за Яго?

23 Усё мне можна, ды ня ўсё на карысьць; усё мне можна, ды ня ўсё навучае.

24 Хай ніхто ня шукае карысьці сабе, а кожны - другому.

25 Усё, што прадаецца на торжышчы, ежце не перабіраючы, дзеля спакою сумленьня;

26 бо Гасподняя зямля і ўсё, што на ёй.

27 Калі хто зь няверных пакліча вас, і вы захочаце пайсьці, - дык усё, што вам прапануецца, ежце не перабіраючы дзеля спакою сумленьня.

28 Але калі хто скажа вам: гэта ідалаахвярнае, - дык ня ежце дзеля таго, хто падказаў вам, і дзеля сумленьня; бо Гасподняя зямля, і ўсё, што на ёй.

29 Сумленьне ж разумею не сваё, а іншага; бо дзеля чаго маёй свабодзе быць суджанай чужым сумленьнем?

³⁰ Калі я з удзячнасьцю ем, дык навошта мяне дакараць за тое, за што я дзякую?

³¹ Дык жа, ці ясьце, ці п'яце, ці (іншае) што робіце, усё рабеце на славу Божую.

³² Не давайце панады ні Юдэям, ні Элінам, ні царкве Божай,

³³ так, як і я дагаджаю ўсім ва ўсім, шукаючы не сабе карысьці, а многім, каб яны ўратаваліся.

1 Кар 11

¹ Пераймайце мяне, як я Хрыста.

² Хвалю вас, браты, што вы ўсё маё памятаеце, і наказаў трымаецеся так, як я наказаў вам.

³ Хачу таксама, каб вы ведалі, што кожнаму мужу галава - Хрыстос, жонцы галава - муж, а Хрысту галава - Бог.

⁴ Кожны мужчына, які моліцца альбо прарочыць з накрытаю галаваю, сарамаціць сваю галаву;

⁵ і кожная жанчына, якая моліцца альбо прарочыць з адкрытаю галавою, сарамаціць галаву, бо гэта тое самае, як калі б яна была паголеная;

⁶ бо, калі жанчына ня хоча накрывацца, дык няхай і стрыжэцца; а калі жанчыне сорам быць пастрыжанай ці паголенай, хай накрываецца.

⁷ Дык вось, мужчына не павінен накрываць галаву, бо ён ёсьць падабенства і слава Божая; а жанчына ёсьць слава мужчыны.

⁸ Бо ня мужчына ад жанчыны, а жанчына ад мужчыны;

⁹ і ня мужчына створаны жанчыне, а жанчына мужчыне.

¹⁰ Таму жанчына і павінна мець на галаве сваёй знак улады, дзеля анёлаў.

11 Аднак, ні мужчына без жанчыны, ні жанчына бяз мужчыны, у Госпадзе.

12 Бо, як жанчына ад мужчыны, так і мужчына праз жанчыну; а ўсе - ад Бога.

13 Памяркуйце самі, ці прыстойна жанчыне маліцца Богу зь ненакрытай галавою?

14 Ці не сама прырода вучыць вас, што калі мужчына запускае валасы, дык гэта ганьба яму,

15 а калі жанчына запускае валасы, дык ёй гэта гонар, бо валасы дадзены ёй замест покрыва.

16 А калі б хто захацеў спрацацца, дык мы ня маем такога звычаю, ні царквы Божыя.

17 Але, наказваючы гэта, не хвалю вас, бо зьбіраецеся вы не на лепшае, а на горшае.

18 Бо, па-першае, чую, што, калі вы сыходзіцеся царквою, паміж вамі бывае незлагадзь, у што я крыху і веру.

19 Бо мусіць быць і разнадум'е паміж вамі, каб адкрыліся сярод вас дасьведчанья.

20 Далей, вы зьбіраецеся так, што гэта не азначае есьці вячэру Гасподнюю;

21 бо кожны сьпяшаецца раней за другіх з'есьці сваю ежу, так што адзін бывае галодны, а іншы ўпіваецца.

22 Хіба ў вас няма дамоў на тое, каб есьці і піць? Альбо пагарджаеце царквою Божаю і прыніжаеце бедных? Што сказаць вам? пахваліць вас за гэта? Не пахваляю.

23 Бо я ад Самога Госпада прыняў тое, што і вам перадаў, што Гасподзь Ісус у тую ноч, у якую прададзены быў, узяў хлеб

24 і, падзякаваўшы, разламаў і сказаў: «прымеце, ежце, гэта ёсьць Цела Маё, за вас ламанае; гэта рабеце ў памяць пра Мяне».

25 Гэтак сама і чару пасля вячэры, і сказаў: «гэтая чара ёсьць новы завет у Маёй Крыві; гэта рабеце,

калі толькі будзеце піць, у памяць пра Мяне».

²⁶ Бо кожнага разу, як вы ясьце хлеб гэты і п'яце чару гэтую, сьмерць Гасподнюю абвяшчаеце, пакуль Ён прыйдзе.

²⁷ А таму, хто будзе есьці хлеб гэты альбо піць чару Гасподнюю нягожа, зьвінаваціцца супроць Цела і Крыві Гасподняй.

²⁸ Няхай жа выпрабоўвае сябе чалавек, і такім чынам хай есьць з хлеба гэтага і п'е з чары гэтай.

²⁹ Бо, хто есьць і п'е нягожа, той есьць і п'е асуду сабе, не разважаючы пра Цела Гасподняе.

³⁰ Ад таго многія з вас нядужыя і хворыя, і шмат хто памірае.

³¹ Бо, калі б мы судзілі самі сябе, дык бы нас ня судзілі;

³² а калі бываем суджаныя, дык караемся Госпадам, каб ня быць засуджанымі разам са сьветам.

³³ А таму, браты мае, зьбіраючыся на вячэру, адзін аднаго чакайце.

³⁴ А як хто галодны, хай есьць дома, каб зьбірацца вам не на асуджэньне. Астатняе ўладжу, калі прыйду.

1 Кар 12

¹ Не хачу пакідаць вас, браты, каб ня ведалі вы і пра дары духоўныя.

² Ведаеце, што, калі вы былі язычнікамі, дык хадзілі да безгалосых ідалаў - так, быццам вялі вас.

³ Таму маўляю вам, што ніхто, гаворачы ў Духу Божым, ня вымавіць анафэмы на Ісуса, і ніхто ня можа назваць Ісуса Госпадам, як толькі ў Духу Сьвятым.

⁴ Дары ёсьць розныя, а Дух адзін і той самы;

⁵ і служэньні розныя, а Гасподзь адзін і той самы;

⁶ і дзеяньні розныя, а Бог адзін і той самы, Які дзее ўсё ва ўсіх.

- 7 Але кожнаму даецца выяўленьне Духа на карысьць:
8 аднаму даецца Духам слова мудрасьці, другому слова веданьня, тым самым Духам;
9 іншаму вера, тым самым Духам; іншаму дар ацаленьня, тым самым Духам;
10 іншаму цудадзействы, іншаму прароцтва, іншаму распазнаньне духаў, іншаму розныя мовы, іншаму тлумачэньне моваў.
11 А ўсё гэта дзее адзін і той самы Дух, надзяляючы кожнага асобна, як Яму заўгодна.
12 Бо, як цела адно, але мае многа чэлесаў, і ўсе чэлесы аднаго цела, хоць іх многа, складаюць адно цела, - так і Хрыстос.
13 Бо ўсе мы адным Духам хрысьціліся ў адно цела, Юдэі альбо Эліны, рабы альбо вольнікі, і ўсе напоены адным Духам.
14 А цела не з аднаго чэлеса, а з многіх.
15 Калі нага кажа: я не належу да цела, бо я ня рука, дык няўжо яна таму не належыць да цела?
16 І калі вуха скажа: я не належу да цела, бо я ня вока, дык няўжо яно таму не належыць да цела?
17 Калі ўсё цела - вока, дык дзе слых? Калі ўсё - слых, дык дзе нюх?
18 Бог разьмеркаваў чэлесы, кожнаму ў целе, як Яму было заўгодна.
19 А калі б усе былі адным чэлесам, дык дзе было б цела?
20 А цяпер чэлесаў многа, а цела адно.
21 Ня можа вока сказаць руцэ: ты мне не патрэбная; альбо ж таксама галава нагам: вы мне не патрэбныя.
22 Наадварот, чэлесы цела, якія здаюцца слабейшымі, намнога больш патрэбныя,
23 і якія нам здаюцца меней высакароднымі ў целе, іх мы якраз і атачаем найбольшым дбаньнем;

24 і няпрыстойныя нашыя чэлесы патрабуюць асаблівага ўпрыстойваньня, а прыстойныя нашыя чэлесы ня маюць патрэбы ў гэтым. Але Бог так суразьмерыў цела, што менш дасканаламу чэлесу наказаў большае дбаньне,

25 каб ня было падзелу ў цэле, а ўсе чэлесы аднолькава рупіліся адзін пра аднаго.

26 Таму, калі пакутуе адзін чэлес, пакутуюць разам зь ім усе чэлесы; славіцца адзін чэлес, зь ім радуюцца ўсе чэлесы.

27 І вы - цела Хрыстовае, а паасобку - чэлесы.

28 І адных Бог паставіў у Царкве, па-першае, апосталамі, па-другое, прарокамі, па-трэцяе, настаўнікамі; далей адным даў сілу цудадзейную, таксама дары ацаленьня, дапамогі, кіраваньня, розныя мовы.

29 Ці ўсе апосталы? ці ўсе прарокі? ці ўсе настаўнікі? ці ўсе цудадзеі?

30 ці ўсе маюць дар ацаленьня? ці ўсе гавораць мовамі? ці ўсе тлумачаць?

31 Дбайце пра дары большыя, і я пакажу вам шлях яшчэ лепшы.

1 Кар 13

1 Калі я гавару мовамі чалавечымі і анэльскімі, а любові ня маю, дык я - медзь звонкая, альбо кімвал гулкі,

2 Калі маю дар прароцтва, і ведаю ўсе таямніцы, і маю ўсякія веды і ўсю веру, так што магу і горы перастаўляць, а ня маю любові, - дык я нішто.

3 І калі я раздам усю маёмасьць маю і аддам цела маё на спаленьне, а любові ня маю, - няма мне ў тым ніякай карысьці.

4 Любоў церпіць доўга, умілажальваецца, любоў не зайздросьціць, любоў не праслаўляе сябе, не ганарыцца,

5 ня бушуе, ня шукае свайго, не раздражняецца, не намышляе ліха,

6 ня радуецца зь няпраўды, а разам цешыцца зь ісьціны;

7 усё пакрывае, усяму верыць, на ўсё спадзяецца, усё пераносіць.

8 Любоў ніколі ня мінаецца, хоць і прароцтвы спыняцца, і мовы змоўкнуць, і веды скасуюцца.

9 Бо мы часткова ведаем і часткова прарочым;

10 а калі настане дасканалая, тады тое, што частковае, спыніцца.

11 Калі я быў дзіцем, дык па-дзіцячы гаварыў, па-дзіцячы мысьліў, па-дзіцячы разважаў; а як стаўся мужчынаю, дык пакінуў дзіцячае.

12 Бо цяпер мы бачым як празь цьмянае шкло, наўздогадзь, а тады твар да твару; цяпер я ведаю часткова, тады ж спазнаю так, як і я спазнаны.

13 А тым часам жывуць вось гэтыя тры: вера, надзея, любоў; але любоў зь іх найбольшая.

1 Кар 14

1 Дасягайце любові; дбайце пра дары духоўныя, а асабліва пра тое, каб прарочыць.

2 Бо, хто гаворыць незнаёмаю моваю, той гаворыць ня людзям, а Богу, бо ніхто не разумее яго, ён тайны гаворыць духам;

3 а хто прарочыць, той гаворыць людзям на настаўленьне, на ўмаўленьне і суцяшэньне.

4 Той, хто гаворыць незнаёмаю мовай, настаўляе сябе; а хто прарочыць, той настаўляе царкву.

⁵ Жадаю, каб вы ўсе гаварылі мовамі; але лепей, каб вы прарочылі, бо хто прарочыць, той большы за таго, хто гаворыць мовамі, хіба што ён пры гэтым будзе і тлумачыць, каб царква атрымала настаўленьне.

⁶ Цяпер, калі я прыйду да вас, браты, і пачну гаварыць незнаёмымі мовамі, дык якую дам вам карысьць, калі ня выслоўлюся вам ці то адкрыцьцём, ці пазнаньнем, ці прароцтвам, ці вучэньнем?

⁷ І бяздушныя рэчы, якія выдаюць гук, жалейка ці гусьлі, калі не выдаюць паасобных тонаў, як распознаць тое, што іграюць на жалейцы ці на гуслях?

⁸ І калі труба будзе выдаваць нявыразны гук, хто будзе рыхтавацца да бітвы?

⁹ Так, калі і вы языком вымаўляеце незразумелыя словы, дык як зразумеюць, што вы кажаце? Вы будзеце гаварыць на вецер.

¹⁰ Колькі, напрыклад, розных словаў на сьвеце, і ніводнага зь іх няма без значэньня;

¹¹ але, калі я не разумею значэньня слоў, дык я для таго, хто гаворыць, чужаніца, і той, хто гаворыць, для мяне чужаніца.

¹² Так і вы, дбаючы пра дары духоўныя, старайцеся ўзбагаціцца імі дзеля настаўленьня царквы.

¹³ А таму той, хто гаворыць незнаёмай мовай, маліся за дар тлумачэньня.

¹⁴ Бо, калі я малюся на незнаёмай мове, дык, хоць дух мой і моліцца, але розум мой застаецца бяз плоду.

¹⁵ Што ж рабіць? Пачну маліцца духам, пачну маліцца і розумам; буду сьпяваць духам, буду сьпяваць і розумам.

¹⁶ Бо, калі ты будзеш дабраслаўляць духам, дык той, хто стаіць на месцы простага чалавека, як скажа «амін» на тваё дзякаваньне? Бо ён не разумее, што

ты кажаш.

17 Ты добра дзякуеш, але другі не настаўляецца.

18 Дзякую Богу майму: я больш за ўсіх вас гавару мовамі;

19 але ў царкве лепей хачу пяць словаў сказаць розумам маім, каб і іншых наставіць, чым процьму словаў незнаёмаю моваю.

20 Браты! ня будзьце дзеці розумам: на ліхое будзьце немаўляты, а розумам будзьце паўналетнія.

21 У законе напісана: «іншымі мовамі й вуснамі буду гаварыць народу гэтаму, але і тады не паслухаюцца Мяне, кажа Гасподзь».

22 Так што мовы - азнака ня вернікам, а няверуючым; а прароцтва - не для няверуючых, а для вернікаў.

23 Калі ўся царква сядзецца разам і ўсе пачнуць гаварыць незнаёмымі мовамі, і ўвойдуць да вас недасьведчаныя альбо няверуючыя, - дык ці ня скажуць, што вы шалеце?

24 А калі ўсе прарочаць, і ўвойдзе хто няверуючы альбо недасьведчаны, дык усе яго выкрываюць, усе судзяць,

25 і такім чынам тайны сэрца ягонага выяўляюцца; і ён падае ніцма, кланяецца Богу і кажа: «у ісьціне з вамі Бог!».

26 Дык што ж, браты? Калі вы сыходзіцеся, і ў кожнага з вас ёсьць псальма, ёсьць павучаньне, ёсьць мова, ёсьць адкрыцьцё, ёсьць тлумачэньне, - хай ўсё гэта будзе на настаўленьне.

27 Калі хто гаворыць незнаёмаю моваю, гаварэце двое, ці самае большае трое, і тое паасобку, а адзін хай тлумачыць.

28 Калі ж ня будзе тлумача, дык маўчы ў царкве, а гавары сабе і Богу.

29 І прарокі няхай гавораць двое ці трое, а астатнія хай разважаюць;

30 калі ж каму з тых, што сядзяць, будзе адкрыцьцё, дык першы маўчы;

31 бо ўсе адзін за адным можаце прарочыць, каб усім вучыцца і ўсім атрымліваць суцяшэньне.

32 І духі прарочыя слухаюцца прарокаў,

33 таму што Бог ня ёсьць Бог незлагадзі, а спакою. Так бывае ва ўсіх цэрквах у сьвятых.

34 Жонкі вашыя ў цэрквах няхай маўчаць; бо не дазволена ім гаварыць, а быць у паслушэнстве, як і закон кажа.

35 Калі ж яны хочуць нечагась навучыцца, хай пытаюцца пра тое дома ў мужоў сваіх; бо ня прыстойна жанчыне гаварыць у царкве.

36 Хіба ад вас выйшла слова Божае? Альбо да вас адных дайшло?

37 Калі хто лічыць сябе прарокам альбо духоўным, той хай разумее, што я пішу вам, бо гэта заповедзі Гасподнія.

38 А хто не разумее, няхай не разумее.

39 Дык вось, браты, дбайце пра тое, каб прарочыць, але не забараняйце гаварыць і мовамі;

40 толькі ўсё мае быць прыстойна і належна.

1 Кар 15

1 Нагадваю вам, браты, Дабравесьце, якое я зьвеставаў вам, якое вы і прынялі, у якім і ўмацаваліся,

2 якім і ратуецесья, калі настаўленьне памятаеце так, як я зьвеставаў вам, калі толькі ня марна ўверавалі.

3 Бо я найперш перадаў вам, што і сам прыняў, гэта значыцца, што Хрыстос памёр за грахі нашыя, паводле Пісаньня,

4 і што ён пахаваны быў і што ўваскрэс на трэйці дзень, паводле Пісаньня,

5 і што зьявіўся Кіфу, потым дванаццаці;

6 потым зьявіўся больш чым пяці сотням братаў у адзін час, зь якіх большая частка дагэтуль жывуць, а некаторыя і спачылі;

7 потым зьявіўся Якаву, таксама ўсім апосталам;

8 а пасля ўсіх зьявіўся і мне, як нейкаму вылюдку.

9 Бо я найменшы з апосталаў, і ня варты называцца апосталам, бо гнаў Царкву Божую.

10 Але зь мілаты Божае я ёсьць тое, што ёсьць; і мілата Ягоная ўва мне ня была марная, але я болей за іх усіх папрацаваў; ня я, зрэшты, а мілата Божая, якая са мною.

11 І вось, ці то я, ці яны, мы так прапаведуем, і вы так уверавалі.

12 Калі пра Хрыста прапаведуецца, што Ён паўстаў зь мёртвых, дык як некаторыя з вас кажуць, быццам няма ўваскрэсьня зь мёртвых?

13 Калі няма ўваскрэсьня зь мёртвых, дык і Хрыстос не ўваскрэс;

14 а калі Хрыстос не ўваскрэс, дык і пропаведзь нашая марная, марная і вера ваша.

15 Пры гэтым мы сталіся б тады і непраўдзівымі сьведкамі пра Бога, бо сьведчылі б пра Бога, што Ён уваскрэсіў Хрыста, Якога Ён не ўваскрэшкаў, калі, гэта значыцца, мёртвыя не ўваскрэсваюць;

16 бо, калі мёртвыя не ўваскрэсваюць, дык і Хрыстос не ўваскрэс;

17 а калі Хрыстос не ўваскрэс, дык вера ваша марная; вы яшчэ ў грахах ваших;

18 таму і памерлыя ў Хрысьце загінулі.

19 І калі мы ў гэтым толькі жыцьці спадзяёмся на Хрыста, дык мы самыя няшчасныя з усіх людзей.

20 Але Хрыстос уваскрэс зь мёртвых, першынец з памерлых.

21 Бо як сьмерць праз чалавека, так праз чалавека і ўваскрэсьне зь мёртвых.

22 Як у Адаме ўсе паміраюць, так у Хрысьце ўсе ажывуць.

23 Кожны ў сваім парадку; першынец Хрыстос, потым Хрыстовыя, у прышэсьце Ягонае.

24 А потым канец, калі Ён перадасьць Царства Богу і Айцу, калі скасуе ўсякае начальства і ўсякую ўладу і сілу;

25 бо Яму належыць валадарыць, пакуль «пакладзе ўсіх ворагаў пад ногі Свае»,

26 а як апошні вораг зьнішчыцца - сьмерць,

27 бо «ўсё пакарыў пад ногі Ягонья»; калі ж сказана, што Яму ўсё падначалена, дык ясна, што акрамя Таго, Які пакарыў Яму ўсё.

28 Калі ж усё ўпакорыць Яму, тады і сам Сын скарыцца Таму, Хто скарыў ўсё Яму, хай будзе Бог усё ва ўсім.

29 Інакш, што робяць тыя, якія прымаюць хрышчэньне для мёртвых? Калі мёртвыя наогул не ўваскрасаюць, дык навошта і прымаюць хрышчэньне для мёртвых?

30 Навошта ж і мы ўвесь час падупадаем небясьпецы?

31 Я кожны дзень паміраю; прысягаю ў гэтым пахвалою вашаю, браты, якую я маю ў Хрысьце Ісусе, Госпадзе нашым.

32 Разважыўшы па-людзку, калі я змагаўся са зьвярамі ў Эфэсе, якая мне карысьць, калі мёртвыя не ўваскрасаюць? Будзем есьці і піць, бо заўтра памрэм.

33 Не давайцеся ў зман; дрэнныя суполькі псуюць добрыя норавы.

34 Працъверазецца, як трэба, і не грашэце; бо на сорам вам кажу - некаторыя з вас ня ведаюць Бога.

35 Але скажа хто-небудзь: як уваскрэснуць мёртвыя? і ў якім целе яны прыйдуць?

36 Неразумны! тое, што ты сееш, не ажыве, калі не памрэ;

37 і калі ты сееш, дык сееш ня цела будучае, а голае зерне, якое будзе, пшанічнае або іншае якое;

38 але Бог дае яму цела як хоча, і кожнаму семени сваё цела.

39 Ня ўсякая плоць, але інакшая плоць у людзей, інакшая плоць у жывёлін, інакшая ў рыб, інакшая ў птушак.

40 Ёсьць целы нябесныя і целы зямныя: але інакшая слава ў нябесных, інакшая ў зямных;

41 інакшая слава ў сонца, інакшая слава ў месяца, інакшая ў зорак; і зорка ад зоркі розьніцца славаю.

42 Так і пры ўваскрэсьні мёртвых; сеецца ў тленьні, паўстае ў нятленьні;

43 сеецца ў няславе, паўстае ў славе; сеецца ў немачы, паўстае ў сіле;

44 сеецца цела душэўнае, паўстае цела духоўнае. Ёсьць цела душэўнае, ёсьць цела і духоўнае.

45 Так і напісана: «першы чалавек Адам стаўся душою живою»; а апошні Адам ёсьць дух жыватворчы.

46 Але ня духоўнае раней, а душэўнае, потым духоўнае.

47 Першы чалавек - зь зямлі, і зямны; другі чалавек - Гасподзь - зь неба.

48 Які зь зямлі, такія зямныя; і які нябесны, такія і нябесныя;

49 і як мы насілі вобраз зямнога, так будзем насіць і вобраз нябеснага.

50 Але тое скажу вам, браты, што плоць і кроў ня могуць успадкаваць Царства Божага, і тленьне ня спадкуе нятленьня.

51 Я кажу вам тайну, ня ўсе мы памрэм, але ўсе пераменімся;

52 раптам, у імгненне вока, пры апошняй трубе; бо затрубіць, і мёртвыя ўваскрэснуць нятленьнымі, а мы пераменімся;

53 бо тленнае гэтае мае апрануцца ў нятленнае, і сьмяротнае гэтае - апрануцца ў несьмяротнасьць.

54 Калі ж тленьне гэтае апранецца ў нятленнасьць і сьмяротнае гэтае апранецца ў несьмяротнасьць, тады збудзецца слова напісанае: «паглынута сьмерць перамогаю.

55 Сьмерць! дзе тваё джала? пекла! дзе твая перамога?».

56 А джала сьмерці - грэх; а сіла грэху - закон.

57 Дзякаваць Богу, Які даў нам перамогу Госпадам нашым Ісусам Хрыстом.

58 Дык вось, браты любасныя, будзьце цьвёрдыя, непахісныя, заўсёды майце посьпех у справе Гасподняй, ведаючы, што праца вашая не змарнее перад Госпадам.

1 Кар 16

1 А збіраючы для сьвятых, рабеце так, як я ўстанавіў у цэрквах Галятыйскіх;

2 у першы дзень тыдня кожны з вас хай адкладвае ў сябе і ашчаджае, колькі дазваляе яму дастатак, каб не рабіць збораў, калі я прыйду.

3 А як прыйду, дык, каго вы выбераце, тых пашлю зь пісьмамі, каб даставілі ваш дар у Ерусалім.

4 А калі і мне прыстойна будзе выправіцца, дык яны са мною пойдучь.

5 Я прыйду да вас, калі прайду Македонію; бо я іду цераз Македонію.

6 А ў вас, можа стацца, пажыву, або і перазімую, каб вы мяне правялі, куды пайду.

7 Бо я не хачу бачыцца з вамі цяпер мімаходзь, а спадзяюся прабыць у вас колькі часу, калі Гасподзь дазволіць.

8 А ў Эфэсе я прабуду да Пяцідзясятніцы,

9 бо мне адчынены вялікія і шырокія дзьверы, і праціўнікаў многа.

10 Калі ж прыйдзе да вас Цімафей, глядзеце, каб ён быў у вас убясьпечаны; бо ён чыніць справу Гасподню, як і я.

11 Таму хай ніхто ім не пагардзіць, а праводзьце яго зь мірам, каб ён прыйшоў да мяне; бо я чакаю яго з братамі.

12 А што да брата Апалоса, я вельмі прасіў яго, каб ён з братамі пайшоў да вас; але ён ніяк не хацеў ісьці сёньня, а прыйдзе, калі яму будзе спорна.

13 Чувайце, стойце ў веры, будзьце мужныя, цьвёрдыя;

14 усё ў вас няхай будзе зь любоўю.

15 Прашу вас, браты, вы ведаеце, сямейства Сьцяпанавае, што яно ёсьць пачатак Ахаіі, і што яны прысьвяцілі сябе служэньню сьвятым;

16 будзьце ж і вы пачцівыя да такіх і да кожнага, хто пасабляе і працуе.

17 Я рады прыходу Сьцяпана, Фартуната і Ахаіка: яны бо адшкадавалі мне вашу адсутнасьць,

18 бо яны мой і ваш дух супакоілі. Шануйце такіх.

19 Вітаюць вас цэрквы Асійскія; вітаюць вас рупліва ў Госпадзе Акіла і Прыскіла з хатняю іхняю царквою.

20 Вітаюць вас, усе браты. Вітайце адзін аднаго сьвятым цалаваньнем.

21 Маё Паўлава вітаньне сваёю рукою.

22 Хто ня любіць Госпада Ісуса Хрыста, анафэма; маранафа.

23 Мілата Госпада нашага Ісуса Хрыста з вамі,

24 і любоў мая з усімі вамі ў Хрысьце Ісусе. Амін.

Біблія (пераклад В.Сёмухі)
The Holy Bible in Belarusian

Белорусское Новый Завет и Притчи

copyright © 2016 John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Language: Belarusian

Translation by: Antoni Bokun

Contributor: John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share, redistribute, or adapt this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not use this work for commercial purposes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2019-12-29

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

5bafea06-5eb3-574c-9054-5e4b38c21bbc